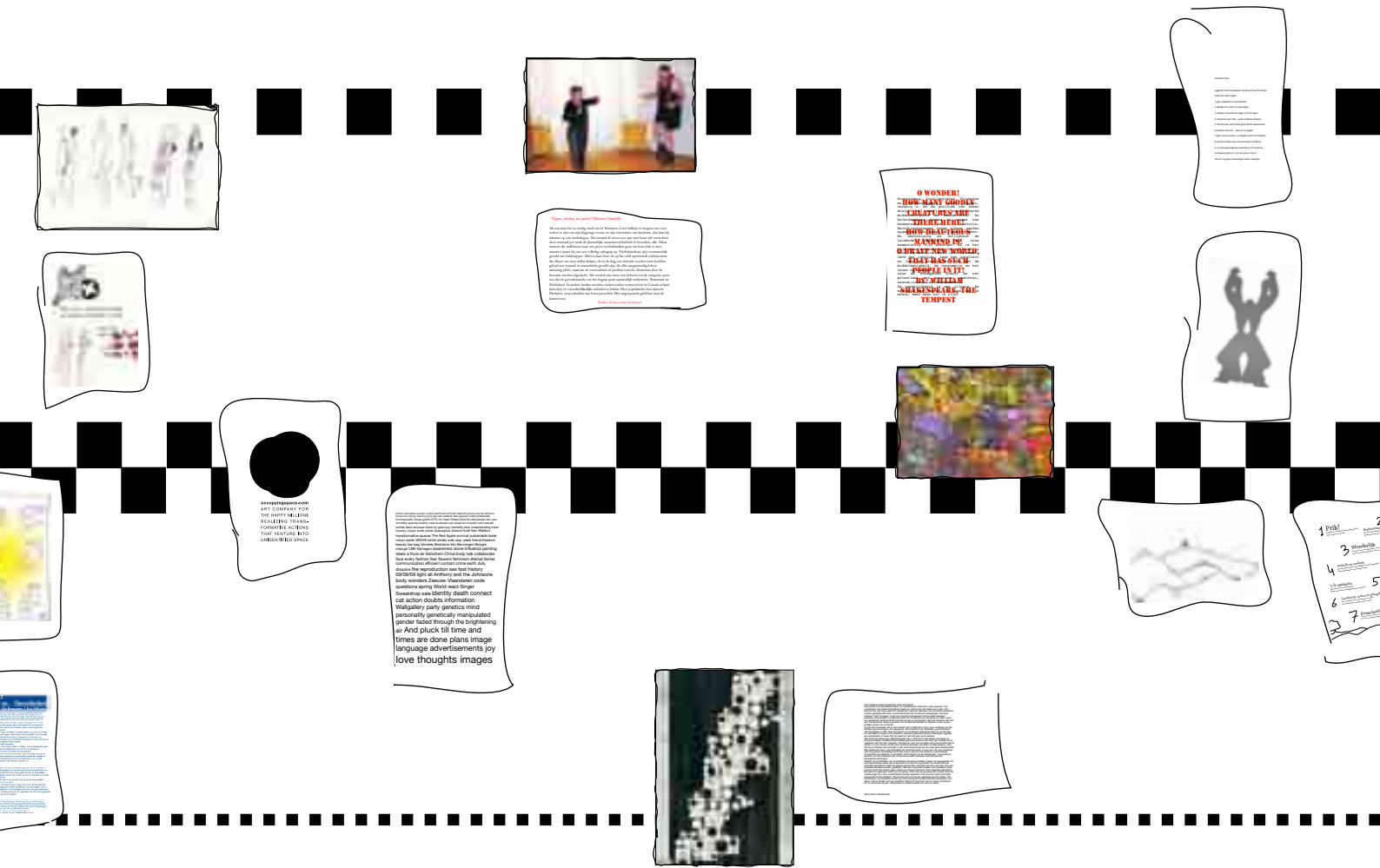

MANIFEESSIE

11-9-11

Expositie met schitterende kunst en intrigerende manifesten door 40 kunstenaars

Crooswijk, Rotterdam

Inhoud

Inleiding	Paulette Verbist, portefeuillehouder wijkeconomie, cultuur en dienstverlening
Voorwoord	Hugo Bongers, secretaris van de Rotterdamse Raad voor Kunst en Cultuur, en lector bij de Hogeschool Rotterdam
Achtergrond MANIFEESSIE	Vera Harmsen en Janna Kool, kunstenaars uit Kralingen-Crooswijk
Kunstwerk en manifest	Deelnemende kunstenaars: Michel van Adrichem en Claudia Borges met Occupying Space, Annemarie Stuivenberg met Amber Experience, Hüma Birgöl, Ron Blom, Joop van den Bos, Constance van Duinen, Kim Engelen, Fred Ernst, Jiro Ghianni met de Boezems, John Giskes, Ria Giskes, Vera Harmsen, Willem van Hest, Theo Huijgens, Coen Janssen, Barbara Jean, Marian Kastelein, Janna Kool, Sarojini Lewis, Ka Yee Li, Louis Looijsschelder, Marjolijn Meilgaard, Sylvie Overheul, David Paans, Elly Ramirez, Agnes Roothaan, Coen van der Spek, René Stoute, Karin Stroo, Mariska Stuijt, Els van Teeffelen, Tukker & Everwijn Instituut, Karin de Visser, Alexander Wechgelaar, Gino van Weenen en Karin Rianne Westendorp
Colofon	

Deze catalogus is een uitgave bij de tentoonstelling MANIFEESSIE in 'De Witteslagerij'. Ten minste 38 kunstenaars doen mee op 11-9-11. De expositie bestaat uit een Witteslagerij met muren vol zeer inhoudelijk interessante A4's; kunstwerken en manifesten van de kunstenaars.

© 2011

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van: de schrijver de desbetreffende tekst of de maker van het desbetreffende beeld.

Inleiding

Als deelgemeentebestuurder stel je graag alles in het werk om je deelgemeente zo aantrekkelijk mogelijk te maken voor bewoners. 'Aantrekkelijkheid' is echter een lastig meetbaar begrip: wat voor de één aantrekkelijk is, hoeft het voor de ander niet te zijn. Toch blijkt er een algemeen geaccepteerde, zelfs meetbare definitie van aantrekkelijkheid te bestaan. De 'woonaantrekkelijkheidsindex' in de Atlas voor Gemeenten laat zien hoe aantrekkelijk Nederlandse gemeenten gevonden worden om in te wonen. Deze woonaantrekkelijkheid wordt gemeten aan de hand van acht factoren. Bereikbaarheid van banen, het culturele aanbod, veiligheid, het aandeel koopwoningen, de nabijheid van natuurgebieden, de kwaliteit van het culinaire aanbod, de aanwezigheid van een universiteit en het historische karakter van de stad (het percentage woningen gebouwd vóór 1945) bepalen gezamenlijk hoe aantrekkelijk een gemeente wordt gevonden.

De selectie van de 8 factoren van deze index en de bijbehorende wegingscriteria zijn de uitkomst van een objectieve econometrische analyse. Dus geen uitkomst van een enquête en de subjectieve beleving van mensen, maar op basis van het feitelijke (woon)gedrag. Als je deze 8 factoren in ogenschouw neemt staat onze deelgemeente er zeker niet slecht voor.

Kralingen-Crooswijk beschikt, naast aantrekkelijkheid, ook over veel 'human capital'. De beste indicator voor de voorraad 'human capital' in een stad is de omvang van de creatieve klasse, aldus de Atlas voor Gemeenten. Daarom is het aantal banen in creatieve bedrijfstakken van groot belang. Creatieve bedrijfstakken (creative industries) zijn 'bedrijfstakken die een esthetische en symbolische waarde toevoegen, en/of de gebruiker of consument van producten 'betekenis' verschaffen (..)'. Tot de creatieve bedrijfstakken behoren niet alleen de kunsten, maar ook de media en de creatieve zakelijke dienstverlening. De definitie komt overigens van Paul Rutten, voormalig professor Cultural Industries aan de Erasmus Universiteit in onze deelgemeente. Op basis van zijn onderzoek is de visie op het maatschappelijke en economische belang van kunst en cultuur in Nederlands grondig veranderd.

"... in de Atlas voor Gemeente ... blijkt dat de maatschappelijke waarde van cultuur hoger is dan de kosten."

Voor deelgemeenten bestaat er geen Atlas, maar er bestaat wel een culturele kaart van Rotterdam. (www.culturelekaartrotterdam.nl). Hierop zie je wie waar actief is in de creatieve sector. Als de cijfers op de kloppen, staat Kralingen-Crooswijk er goed voor: onze deelgemeente telt op één na de meeste vermeldingen op deze kaart: alleen deelgemeente Noord scoort iets beter. Creativiteit is dus een belangrijke kracht van de deelgemeente Kralingen –Crooswijk.

Janna Kool, Vera Harmsen en Theo Huijgens hebben dit alles goed begrepen. Op een strategisch gekozen moment organiseren zij in Crooswijk een verkoopexpositie en netwerkbijeenkomst voor creatieve ondernemers, onder de titel 'Manifeessie'. Ze doen dat enerzijds bij wijze van cultureel manifest, om aandacht te vragen voor artistieke waarde, anderzijds om hun artistieke product aan de mens te brengen: het vergroten van de economische waarde. De deelgemeente op haar beurt begrijpt het belang hiervan en heeft een kleine financiële ondersteuning verstrekt, half uit het budget kunst & cultuur en half uit het budget economie. De legitimatie hiervoor (het gaat immers om belastinggeld) wordt wederom gevonden in de Atlas voor Gemeente, waaruit blijkt dat de maatschappelijke waarde van cultuur hoger is dan de kosten. Een goede investering in aantrekkelijkheid, dus!

Paulette Verbist
Portefeuillehouder wijkeconomie, cultuur en dienstverlening
Kralingen-Crooswijk, 18 augustus 2011

"De beste indicator voor de voorraad 'human capital' in een stad is de omvang van de creatieve klasse..."

Door Vera Harmsen

Voorwoord

De organisatie van de tentoonstelling Manifeessie nodigt kunstenaars uit om naast een kunstwerk een manifest op te stellen. Dat kan natuurlijk. De organisatie belooft ook om de kunstwerken en de manifesten naast elkaar aan de muur van de tentoonstellingsruimte op te hangen. Kan dat eigenlijk wel? Wordt hier niet de indruk gewekt dat kunstwerken en manifesten vergelijkbare zaken zijn die zonder veel omhaal van woorden naast elkaar kunnen worden gehangen? Is de verhouding tussen beeld en woord niet al te precair voor zo'n drastische actie?

De verhouding tussen beeld en woord is gevoelig. Met woorden druk je andere zaken uit dan met beelden. De jonge Wittgenstein maakte een streng onderscheid tussen standen van zaken in de werkelijkheid waarover je betekenisvolle uitspraken kunt doen en alle andere zaken. Over die andere zaken moet je zwijgen, hoewel je ze wel kunt tonen. Het is nu juist de kracht van de beeldende kunstenaar dat hij het onuitsprekelijke toont. Ethiek en esthetiek zijn één, zegt Wittgenstein, en kan niet uitgesproken worden. De kunstenaar zwijgt en toont op zijn manier wat esthetisch en ethisch waardevol is.

Aan het begin van de twintigste eeuw begonnen kunstenaars woorden te integreren in hun beelden. Picasso en Braque namen woorden op in hun collages en trokken zo de populaire cultuur het kunstwerk in. De Russische constructivisten gebruikten teksten om hun revolutionaire elan over te brengen. Aan het eind van de twintigste eeuw werd woordgebruik binnen het kunstwerk veelvuldiger. Cy Twobly introduceerde een archaisch schriftuur in zijn schilderijen. Barbara Kruger en Jenny Holzer brachten ethiek en esthetiek daadwerkelijk naar elkaar toe. In de beelden van Kruger wordt met beeld en teksten een feministische gezindheid tot uitdrukking gebracht. De 'truisms', de gemeenplaatsen van Jenny Holzer, flitsen sneller of langzamer door ons gezichtsveld en scherpen gedachten over onze maatschappelijke oordelen aan. En Bruce Nauman weet van geen ophouden als het om verbanden tussen woord en beeld gaat. Zijn woordsculpturen herinneren ons in felle flitsende neonkleuren aan deugd en ondeugd.

“Kunstenaarsmanifesten kwamen in de twintigste eeuw op parallel aan specifieke veranderingen in de maatschappelijke positie van de kunstenaar.”

Door Barbara Jean

Maar het blijven wel kunstwerken, geen manifesten. Woorden worden onderdeel van het kunstwerk, worden een beeld-element. Kunstenaarsmanifesten komen in de twintigste eeuw ook vaker voor, maar zijn geen kunstwerken. De typografie ervan is niet van belang, wel de inhoud. Kunstenaarsmanifesten kwamen in de twintigste eeuw op parallel aan specifieke veranderingen in de maatschappelijke positie van de kunstenaar. Een manifest is een uiting van een zeker revolutionair elan. Alles moet anders, de kunst, de wereld; maker en kijker moeten hun gedrag of opvattingen bijstellen. De kunstenaar, vrij en ongebonden, staat voor een bepaalde opvatting en schrijft er een tekst over.

Over de vraag of een kunstenaarsmanifest er toe doet wordt laatstelijk weer veel gesproken. Over de vraag of de communicatie tussen kunstwerken er toe doet hoor je veel minder spreken. Doet de mening van de kunstenaar er eigenlijk wel toe, is hij niet een van de vele toevallige actoren in de samenleving die ergens een mening over heeft? De manifesten schrijvende kunstenaar heeft het momenteel niet gemakkelijk. Zijn positie wordt enerzijds bedreigd door populistisch rechts die de kunstenaar zijn onbegrijpelijkheid verwijt. Anderzijds neemt orthodox links het de kunstenaar kwalijk, dat hij zich uitlevert aan de entertainment- en experience industrie: kunstenaars laten zich overhalen om als brave borsten binnen de door de overheid bepaalde grenzen van de creatieve economie te werken.

“De manifesten schrijvende kunstenaar heeft het momenteel niet gemakkelijk.”

De kunstenaars die meedoen aan de tentoonstelling Manifeessie hebben gekozen voor zeer uiteenlopende oplossingen als het om de tekst en vormgeving van hun manifest gaat. De organisatie van de tentoonstelling heeft dan ook een wijs besluit genomen: de catalogus bestaat uit losse vellen die door het publiek zelf verzameld worden. Iedere bezoeker kan dus zelf bepalen hoe hij kunstwerken en manifesten indeelt, ordent, ophangt of verwijderd. Het is uiteindelijk aan het publiek vast te stellen hoe de verhouding tussen het kunstwerk en het manifest komt te liggen.

Hugo Bongers

Secretaris van de Rotterdamse Raad voor Kunst en Cultuur en lector bij de Hogeschool Rotterdam

Achtergrond van MANIFEESSIE

MANIFEESSIE is een kunstexpositie waaraan maximaal 50 beeldend kunstenaars en dichters meedoen. Iedere deelnemer toont een autonoom kunstwerk of gedicht en maakt zijn eigen manifest. Beide op A4 formaat. De locatie is de expositieruimte ‘De witte slagerij’ in Rotterdam, Crooswijk.

De deelnemende culturele ondernemers leveren zo hun eigen bijdrage aan de ‘Mars der beschaving’. MANI-FEESSIE geeft tevens een inkijkje hoe kunstenaars met de drastische maatregelen van dit kabinet omgaan. De één voelt woede, de ander berusting. Is spot de drijvende kracht of creatief doorzettingsvermogen?

Nine eleven 2011 is 10 jaar na de aanslagen in Amerika, tevens de Arabische lente en een crisis in de kunstensector in Nederland. Dit zijn de aanleidingen voor de initiatiefnemers Janna Kool, Vera Harmsen en Theo Huijgens om een MANIFEESSIE te organiseren. Daartoe verkregen zij een ondersteuning van de Deelgemeente uit het kunst-budget en een deel van economie.

Aanpakken

‘PAK AAN’, een boekje van Arjo Klamer en Cees Langeveld, biedt 100 en 1 ideeën voor alternatieve financiering van kunst en cultuur.

Manifest + feessie

- Manifest: “Een manifest of handvest is een beknopte, meestal puntsgewijze, weergave van de stand- en/of uitgangspunten van een mens of een groep.“
- Feest: “Een feest is een samenkomst van een onbepaald aantal personen ter gelegenheid van een heugelijke gebeurtenis of een gedenkdag.“ In deze context netwerken en verkoop van kunstwerken gebruikmakend van de tentoonstellingsruimte van De Witte Slagerij in Crooswijk. Tevens wordt het publiek een bijzondere catalogus aangeboden.

Bron: Wikipedia

Met als doel

Kunst en literatuur in de Maasstad

We beogen een hoge kwaliteit van kunstwerken. Met veel inhoudelijke inbreng van de manifesten. Van deze tentoonstelling blijft een catalogus achter met een gedachtegoed van plus minus 50 hedendaagse kunstenaars en culturele ondernemers die zich manifesteren op een professionele manier. Het mag tot nadenken stemmen, mensen laten genieten en communiceren met het publiek.

De vraag is:

Hebben individuele autonome kunstenaars in de 21ste eeuw ieder hun eigen manifest? En hebben de aanslagen van Nine Eleven voor het einde van het postmodernisme gezorgd?

Waarom is er kunst ? Elk individu heeft zijn/haar visie op de kunst, op de plek en de tijd waarin we leven. Ieder spreekt zijn eigen taal, slang, rap of gebarentaal. Het rijk van de verbeelding is voor iedereen toegankelijk. Voorheen werd het niet gemist, erna was het ondenkbaar dat het er niet zou zijn. De catalogus blijft als eikpunt van MANIFEESSIE.

Manifesten

Belangrijke kunststromingen aan het begin van de 20ste eeuw kondigden zich aan via een manifest. Hebben wij als individuele kunstenaars, aan het begin van de 21ste eeuw, ieder ons eigen manifest?

Futurisme

De beweging van het Futurisme werd in Parijs gelanceerd, niet met een expositie maar met de publicatie van een manifest in de krant Le Figaro op 20 februari 1909, geschreven door de kunstenaar Marinetti. Het manifest bevatte zinnen waarin de betekenis en sfeer lijken te worden samengevat van de kunst die toen nog niet bestond. (citaat Edward Lucie-Smith).

Surrealisme

Het is de Franse schrijver en essayist André Breton, die in 1924 zijn opvattingen omtrent het surrealisme in de kunst, vooral de schilderkunst en de literatuur, te boek stelt in het Manifest van het Surrealisme: ‘Zuiver psychisch automatisme’. In schilderkunst, beeldhouwkunst en in de literatuur is het surrealisme vandaag de dag nog steeds aanwezig en actief.

CoBrA

Een ander bekend manifest is van de CoBrA beweging: In het Parijse café Notre Dame ondertekenden o.a. Karel Appel, Corneille en Constant het manifest ‘La Cause était entendue’ (De zaak was beklonken). In de korte tijd van haar bestaan (1984-1951) bracht CoBrA een vernieuwing in de moderne kunst in Nederland teweeg.

Nine Eleven: einde postmodernisme?

De postmoderne tijd is in de jaren zestig begonnen, en volgens sommige cultuurgeleerden is op 11 september 2001 een eind gekomen aan deze periode door de aanslagen in Amerika...

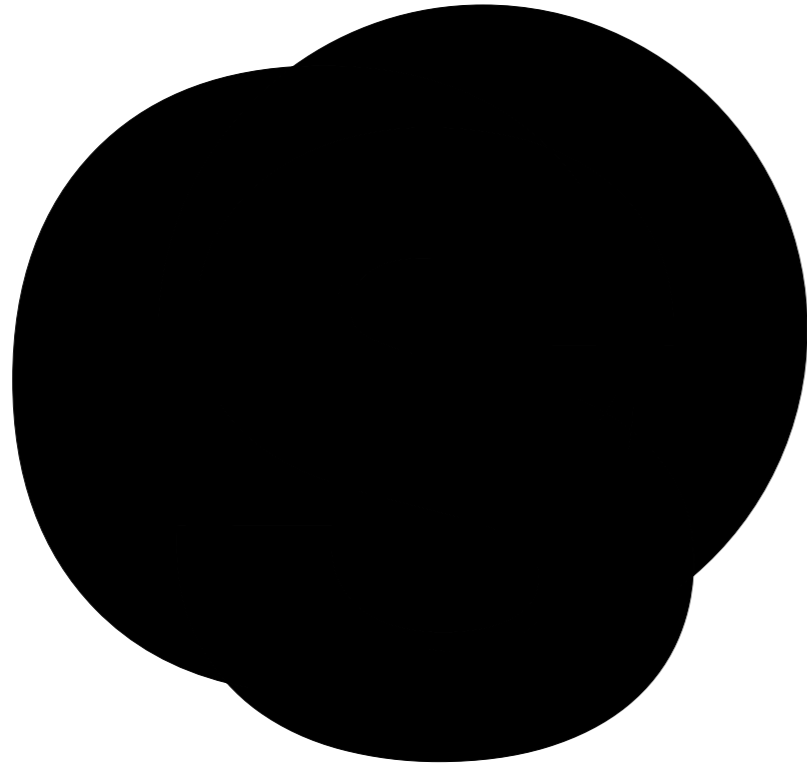
Postmodernisme nu

Het meest gehoorde geluid is dat we nu in de een postmoderne tijd leven. Er is geen consensus over de exacte betekenis van postmodernisme. Dus ook niet één geldig manifest?

Wikipedia zegt over het postmodernisme:

“Het meest in het oog springende kenmerk van de stroming is het in twijfel trekken van lang gekoesterde begrippen als waarheid en - romantische - authenticiteit. In de beeldende kunst resulteert die twijfel vaak in eclecticisme met een flinke dosis ironie.

Op filosofisch vlak houden zij die tot de postmodernen worden gerekend zich, meer nog dan hun voorgangers, bezig met taalkritiek. Zij zijn hiertoe voornamelijk door Lyotard geïnspireerd. Het model waarin taal een afspiegeling zou zijn van de werkelijkheid wordt daarin nadrukkelijk verlaten. Men proclameert het einde van de ‘grote verhalen’ (vooruitgang door techniek, marxisme, christendom). Postmodernisten spelen een spel met citaten uit ‘hoge’ en ‘lage’ cultuur, die ze met elkaar laten botsen. Gespeeld wordt ook met verschillende stijl(element)en uit verschillende historische perioden. Daardoor wordt de kenbaarheid van de wereld eens te meer op de helling gezet.”

occupyingspace.com
ART COMPANY FOR
THE HAPPY MILLION\$
REALIZING TRANS-
FORMATIVE ACTIONS
THAT VENTURE INTO
UNIDENTIFIED SPACE

politics procreation puzzle in place performance Phyllis Galembo picture real life reflection
soucer tour spring cleaning snow sea was rock&roll safe organizer ordering hereness
homosexuality house grafitti GPTL fun Geert Wilders God life little people new year
normality opening mobility meta loneliness man street sun humans story sexual
parties fears because head my gene spy mentality slow understanding travel
mystery voyeur erotic photo Zeeweghuis Zeeland trust two Vibskov
transformative spaces The Red Apple survival sustainable taste
vision water WGHS white winter web way weak friend freedom
beauty bar bag blondes Boijmans Van Beuningen Borges
change CBK Nijmegen awareness alone Influenza painting
ideas a thuis air Adrichem China body talk collaborate
face every fashion fear flowers feminism eternal fairies
communication efficient contact crime earth duty
dissolve fire reproduction sex fast history
09/09/09 light all Anthony and the Johnsons
body wonders Zeeuws-Vlaanderen code
questions spring World react Singer
Sweatshop sale identity death connect
cat action doubts information
Wallgallery party genetics mind
personality genetically manipulated
gender faded through the brightening
air And pluck till time and
times are done plans image
language advertisements joy
love thoughts images

Now

Heart full of desires

Singing voices in the morning

Are they heard?

Air noises and flying colors

Flakes falling backwards, through

Misty curtains, Black trousers, Monday

Buildings are forgotten, people dead

Nobody cares anymore, Sunshine

Shock, and the delivery fails

Cakes are common, no more taste

Pictures unseen, living upside down

Where are the art walls, and

Victory strikes back

City is changing, clearing the windows

Port is open, with all kinds of smells

Look around and see

All the beautiful things

A full creation of Art

Annemarie Stuivenberg
www.amberexperience.com

Balance between possibilities!

Intellectual motion among endless combinations! In a pursue of balance between vital reflections... A balance of color and form through perception of life and things.

Not depicting a story, not something beyond this, but very self of it! Inwards and in all directions. From the very inside!

The balance
in my head increasingly gains clarity...
Going on until I
achieve the desired ones...

Over again right from the beginning...

Each painting
resembles life, all beyond the life itself.

Huma Birgul

www.humabirgul.com.tr

O WONDER!

Kunstenaars, Intellectuelen, Filosofen
en Wetenschappers, aller landen,
verenig u. Nu de politiek ten onder
dreigt te gaan aan populistische
middelmatigheid en mediocratie. Nu
beleidsmakers denken in termen van
beheersing en controle.
Bevolkingsgroepen tegen elkaar worden
opgehitst. De angst en waan regeren.
Nu bezuiniging en veiligheid de
leidende beginselen van onze
samenleving zijn geworden. Nu is het
tijd voor verandering. De politiek is
dood, de massa is dood. Leve de kunst,
leve het individu, leve het intellect
en leve de verschillen. Weg met de
middelmatigheid, de consumptie en het
leven op krediet.
Leve de scheppende kracht en het
potentieel van positieve gedachten,
waarde-creatie en duurzaamheid.
De werkelijkheid is een illusie. De
waarheid een leugen. Ik denk dat ik
besta. Maar waar wil ik zijn?

**BY: WILLIAM
SHAKESPEARE, 'THE
TEMPEST'**

De grenzeloze haven

1886: Rotterdam stoot door naar zee!
Het is een trechter, zei Thorbecke al,
voor half-Europa, maar hoe wijder die
trechter, hoe meer er door zal gaan.

1886: Het is zover. Want volgens de logica van
de geografie moet hier een wereldhaven komen,
in de stad, die men naar de godin Rotta vernoemde!

O, lotsbestemming! Zelfs de meeuwen weten het!
De kompassen richten zich op de poort
van Europa, de faxen verschepen al!

Havens 184-200 staat er in hartje stad,
want laat ons niet vervreemden.
Om hen die van de eilanden kwamen,
van Brabant, Groningers en Friezen.

O, maritieme zang der lokkende verten
daar waar de Maas uitloopt in vele
mondningen, zich ruimtelijk strekt!
Met de vraag als een roep
uit het deinende vloeien.

De perfecte outillage overstijgt het nut,
humaniseert grenzeloos-universeel!
Sterker door strijd stromen we
door naar nieuwe tijden!

Joop van den Bos,

Geloof nooit het hele gedicht

René Magritte toont ons de universele adem-long
als een pijp in de ruimte, om de vergetelheid te zogen.

Een Louis Looysschelder acryleert een muurtje
in het platte vlak, hij gebruikt het om ons
de onbereikbare vlinder te tonen,
een zielsweerspiegeling.

De abstracte kunst raakt uit het oog,
maar klinkt ons als muziek in de oren.
De ziel laat het verstand getallen kleuren.

Maar de magische versuikering van Carel Willink
onder de dreiging van de wolken toont ons een
architectuur zonder gevoel, van een ziellose perfectie.

Een gesteriliseerde werkelijkheid.

Ook al omdat de mens het zicht begon te verliezen
sprongen toen alle energieën naar buiten,
de hele werkelijkheid explodeert bij de heer Van Gogh.

De hele innerlijke samenhang van Rembrandts
Joodse Bruidje verdween uit de beeldende kunst.

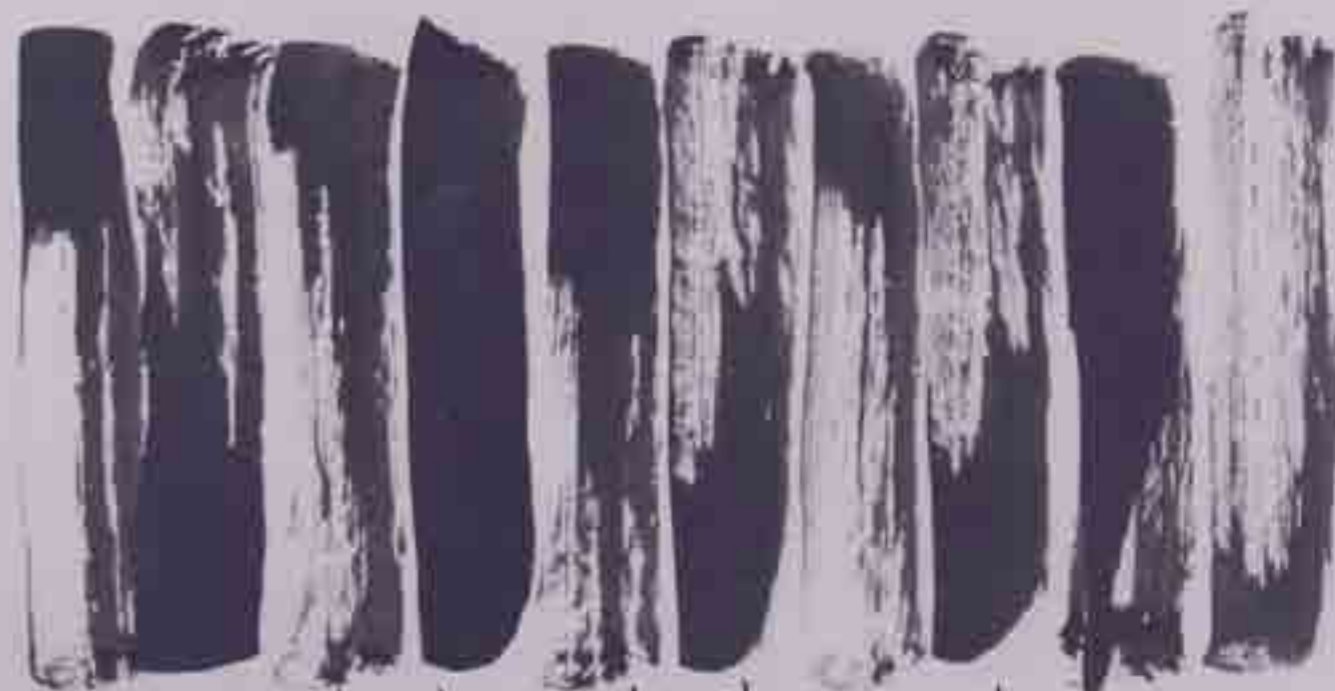
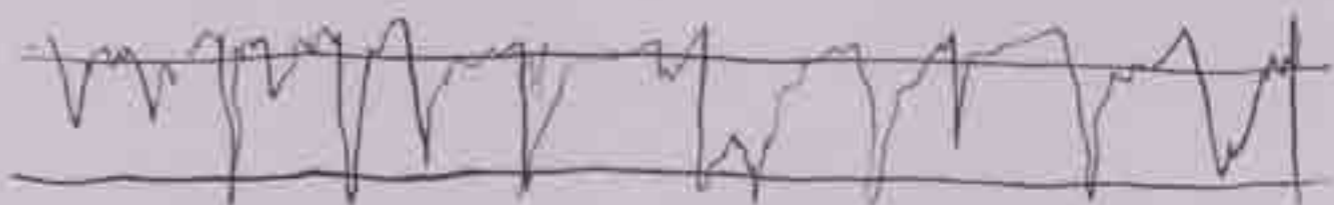
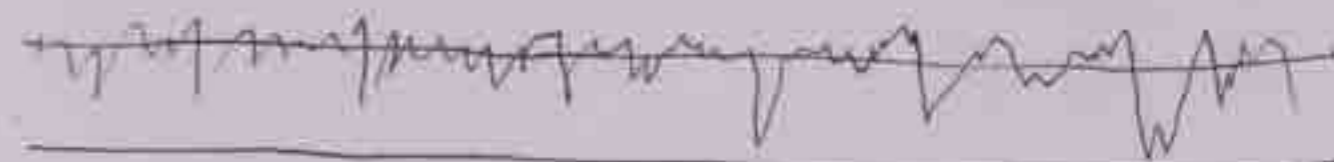
Maar laten we Winnie de Poeh in het paradijs
laten, wat er ook met ons gebeurt.

Joop van den Bos,

Ars est celare artem

Ovidius

Het is kunst om kunst te verbergen

ARTIST STATEMENT

Artistic points of departure:

The human plays the central role in my work, with the focus on the intrinsic thinking world and the inner strength of this individual. I want to see if I can play with the individual as work in progress. People keep learning, re/creating and re/positioning themselves. This process of change and growth I find interesting. It is my belief that any person is able to discover, investigate and shape their being in contact with others. We are all so alike, and yet so different. This difference I find intriguing. In the meeting with the other through reflection, development can take place.

My work is about themes that are in my opinion the keywords of humanism: fulfillment and development, autonomy (within the meaning of freedom and the pursuit of a good and beautiful life), critical thinking, equality and humanity.

Central interests:

In the processes of exploring themes of humanism, I found a contradiction, which is the power-relationship in the making of work in which equality is lost. At the moment of capturing the footage, there is a play going on with the person in front of my camera. I almost have a private performance with the subject in front of my camera. My ideas that I want to express through video with the person in front of the camera, I consider as a form of cooperation with each other, but as the director and because the fact that I hold the camera I am therefore in control. And my relationship with the person in front of the camera is shifting. It is unequal and that could be treacherous, because it gives the video-maker a form of power. And the person in front of the camera becomes the subject, subjecting themselves to the wishes of the director. And that is exactly that what I am against and of what I want to do, because I want the individual to keep their own voice. I want to see the input of the individual in the work. But this is how the structure of video-making is working. Is it really? Do I want to change these dynamics of interaction? The role of the individual is the most interesting 'subject' for me, and the complete freedom of the individual, to show their true character, their personal voice and color.

Theme(s) in my work:

In my latest series 'Words don't come easy', the theme is language as form of problematic barrier or as empowering instrument. In 'I want to ride my bicycle', out of the series 'Words don't come easy', the self-actualization of the human is visually expressed by the bike as vessel to move forward in life and on own power. Through a webcam video we see a woman mending the tire of her bike in her private sphere. Overall I tend to use frames with close-ups, in order to show the face in detail and the head in which in my view internal processes take place. But in 'I want to ride my bicycle' the focus is on the woman's action, her process of fixing her means of transportation. The reparation of the bike-tire is a symbol for the development of people who wants to fix their problems and move on in order to continue to try to lead a happy life. The audio part pays attention to the effects of the outer influences. We hear academic English words summed up by a female computer voice and a counting system in the Limburger dialect of the Dutch language. Language is a way to express ourselves: our character, thoughts, feelings, and presence. We want to belong and we want to be safe. But we also want to be free. In order to have both, we try to adjust and loose our personal voice.

Visual language:

I tend to be intimate, poignant and direct. Mostly I use static or tracking shots, with close-ups and straightforward montage. Characteristics of people become visible and the suggestion of the viewer being there as their mirror or as observer as the 'fly on the wall'. I want to zoom in on consciousness processes with the inevitable that empirical emotions will be reflected.

Photographic Portrait

Temporary title: Jantiene - portrait

Maker: Fred Ernst

Breed: Human-Photographer crossover

This portrait is part of an ongoing series of portraits of mostly women.

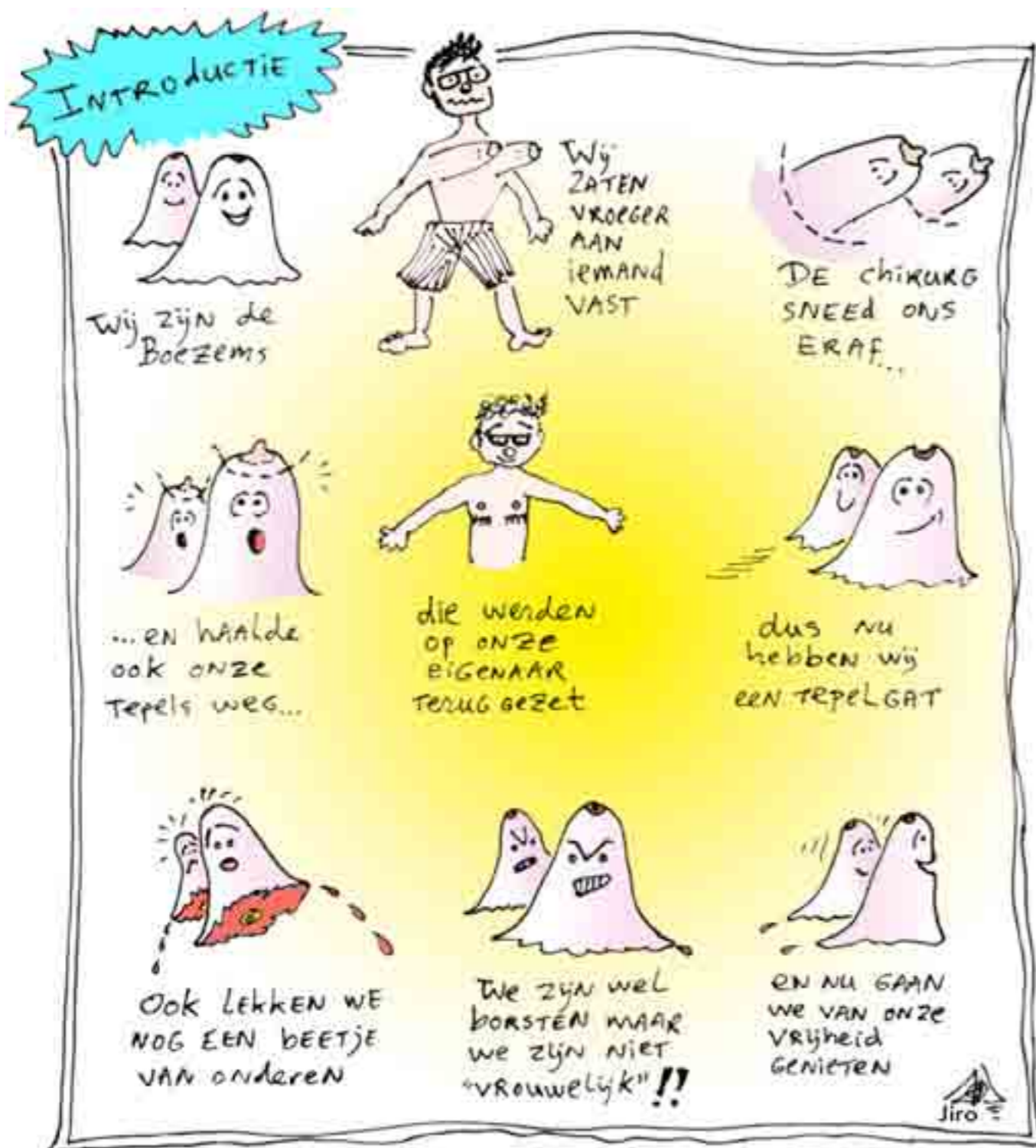
I focus on an unnoticed or ignored connection between humans.

The working size is 60 x 90 centimeters on regular photo paper.

The final pieces will be approximately 2 meters high, Barita paper on metal.

The series will consist of at least 10-12 portraits or a lot more depending on my life span and other factors.

The portrait is not for sale at this moment..

MANiFEMMESt

Dames en heren en... Gevorderden!

De Boezems / Jiro Gianni

Er zijn niet alleen maar dames en heren, maar ook anderen; en dat zijn uiteraard gevorderden, want we moeten eens af van al die malligheid. De diversiteit in onze samenleving neemt toe. Binnenkort is het niet meer te overzien. Er zal meer dan 98% diversiteit zijn! Minder dan 1% van de wereldbevolking zal man zijn en minder dan 1% zal vrouw zijn. Voor de rest: u en ik, is dit manifest 'MANiFEMMESt'. De kunst van het omgaan met verschillen zoekt samenwerkingsvormen die rechtdoen aan diversiteit en tegelijkertijd een grotere eenheid mogelijk maken.

De feiten zoals ze nu zijn:

Het is onzinnig de mensheid onder te verdelen in slechts twee groepen: man en vrouw. Er is een constante strijd tussen groepen zelfs al voelt niemand zich in een groep thuis. We zijn allemaal individu, maar als we écht afwijken, worden we juist als gek gezien. Zijn kunstenaars een groep? Mensen doen allerlei dingen, daar plakken we achteraf etiketten op, om het in taal te vatten. De labels 'man' en 'vrouw' zeggen in feite weinig. Is 'kracht' mannelijk? Is 'roze' vrouwelijk? Wie bepaalt dat? Lichamelijke aanpassingen van transgenders (transseksuelen) zijn puur te zien als het vervolmaken van een individueel lichaamsbeeld en hoeven totaal niets met mannelijkheid of vrouwelijkheid te maken te hebben. Een penis is geen mannelijk lichaamsdeel. Een andere betekenis van het woord 'manifest' is 'zichtbaar'. Tijd om zichtbaarheid te geven aan iedereen die buiten de tweedeling man/vrouw valt. Pas je er zelf netjes in? Het wordt tijd dat de échte man zich realiseert dat hij transgender is. Sekse is een alfabetsoep vol met open source codes, waaruit je de stukjes mag vissen die je lekker vindt. Dit mysterie verdient het om niet versimpeld te worden. Ben je gelukkig als je je geaardheid kunt manifesteren? Of juist als je het steeds loslaat en op reis gaat? Het antwoord weet niemand. En dat niet-weten is volkomen juist.

Diversiteit en worsten van eenheid

Weg met de bewering dat: als man en vrouw gelijkwaardig zullen zijn, dit zou leiden tot neutraliteit. Foei! Gelijkwaardigheid zou juist moeten leiden tot een overheerlijke chaos van duizelingwekkende diversiteit. Die chaos is allang realiteit. Dat weet ook de gemiddelde bouwvakker: als die iedereen met kort haar en platte borst met 'hij' aanspreekt, maar erachter komt dat dat niet altijd klopt. Wat bedoelt iemand die zegt: ik 'voel' me man? 'Voelt' dat bij alle mannen hetzelfde? Dat is (nog) niet empirisch vast te stellen. Naast diversiteit, is er ook steeds de roep om 'gewoon mens' te zijn. Mannen zouden die zoektocht naar hun zogenaamde innerlijke mannelijke kern, juist moeten opgeven. Maar zo werkt het niet. De innerlijke kern is niet te veralgemeniseren tot één soort grijze eenheidsworst. Mannen bestaan niet. Er bestaat wel een vorm van 'geaardheid' maar die is veel ongrijpbaarder en veelvormiger dan vaak wordt voorgesteld.

Missie-mannenborst

Iedereen is waardevol, los van fysieke, psychische, sociale, seksuele en/of materiële omstandigheden. Hiermee geven we ankerpunten voor de toekomst, opdat u en ik lang en goed deel kunnen uitmaken van de samenleving, en op een waardige manier transgender kunnen zijn. Kwetsbare mannen en vrouwen moeten alle zorg en begeleiding krijgen die nodig is om hen transgender te maken.

Gendervrijen aller landen verenigt u!
Meer info en strips www.TheBosoms.com

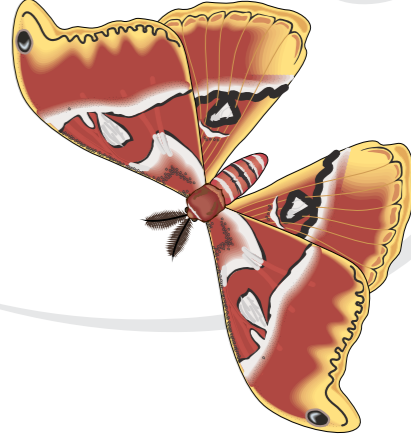
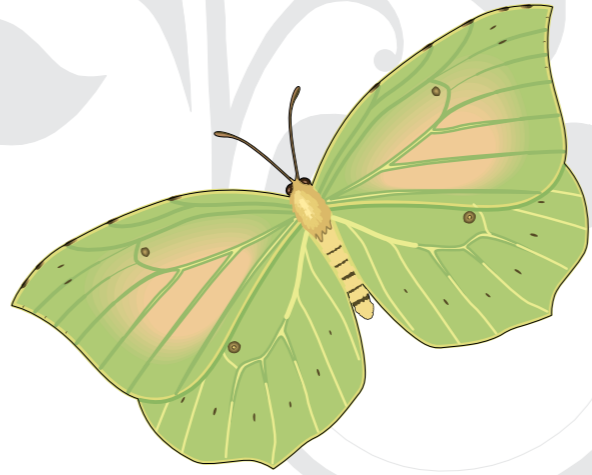

MANIFEST

Wij leven in een consumentenmaatschappij, alles is toegespitst op consumeren. Mensen die geen middelen hebben om mee te doen met het consumentisme worden 'arm' gevonden en eigenlijk een beetje 'zielig'. Het consumentisme gaat uit van de productie van 'bederfelijke' waar, daardoor blijft de vraag in stand. En dit is waar het om gaat: er moet geconsumeerd worden. Maar daar blijft het niet bij, er moet ook 'groei' zijn: er moet méér geconsumeerd worden. Daar moet een hoge prijs voor betaald worden op alle terreinen. Waar leveren wij in om de consumptiemaatschappij in stand te houden:

- de grondstoffen raken op
- de afvalbergen worden groter
- er moet langer en harder gewerkt worden
- tweeverdieners zijn een noodzaak
- derdewereld burgers worden uitgebuit
- uitsluiting van niet-consumentisten van elementaire consumptie, gezondheidszorg, onderwijs en behuizing
- uiteindelijk een gezond en gelukkig leven.....

Hou het klein, doe mee aan alternatieve economieën. Kies voor wat u belangrijk vindt, bekommer u niet om wat de burens van u vinden. U hoeft niet mee te doen met deze gekte, u heeft de keuze om te leven hoe u wil zonder u te laten leven.

john giskes

uitzicht op een muur
soms de schaduwen
van vogels

de kist zakt
vluchtige stemmen
van ganzen

foto:John Giskes

Haiku's en concept: Ria Giskes-Pieters

MANIFEST

EEN HAIKU IS EEN DAUWDRUPPEL EEN HAIKU IS EEN DAUWDRUPPEL

EEN HAIKU IS MEER DAN WAT ER STAAT

- HAIKU is een van oorsprong Japans gedicht, inmiddels wereldpoëzie
- HAIKU probeert met een minimum aan woorden het onzegbare te benaderen
- HAIKU is een wijze van kijken
- HAIKU is een wijze van leven
- HAIKU laat de dingen spreken
- HAIKU kent geen waardeoordeel
- HAIKU laat het grote in het kleine zien, of het kleine in het grote
- HAIKU laat zien dat alles één is
- HAIKU toont respect voor al wat leeft
- HAIKU heeft geen titel of uitleg nodig

De haiku is als een golf die aanrolt, uitvloeit en terugwijkt
De haiku is als een ademhaling

De ideale haiku is voor mij een uiterst kort, concreet en suggestief gedicht, dat je met nieuwe ogen laat kijken naar dingen buiten en/of binnen jezelf

De haikudichter beoefent de kunst van het weglaten, de lezer van het invullen

Het lange vers toont ons de totale vlinder, zoals die uit een pop te voorschijn komt
De haiku laat slechts een vleugel zien, of alleen maar een deel van een vleugel

EEN HAIKU IS EEN DAUWDRUPPEL

Ria Giskes-Pieters

Wien
2011

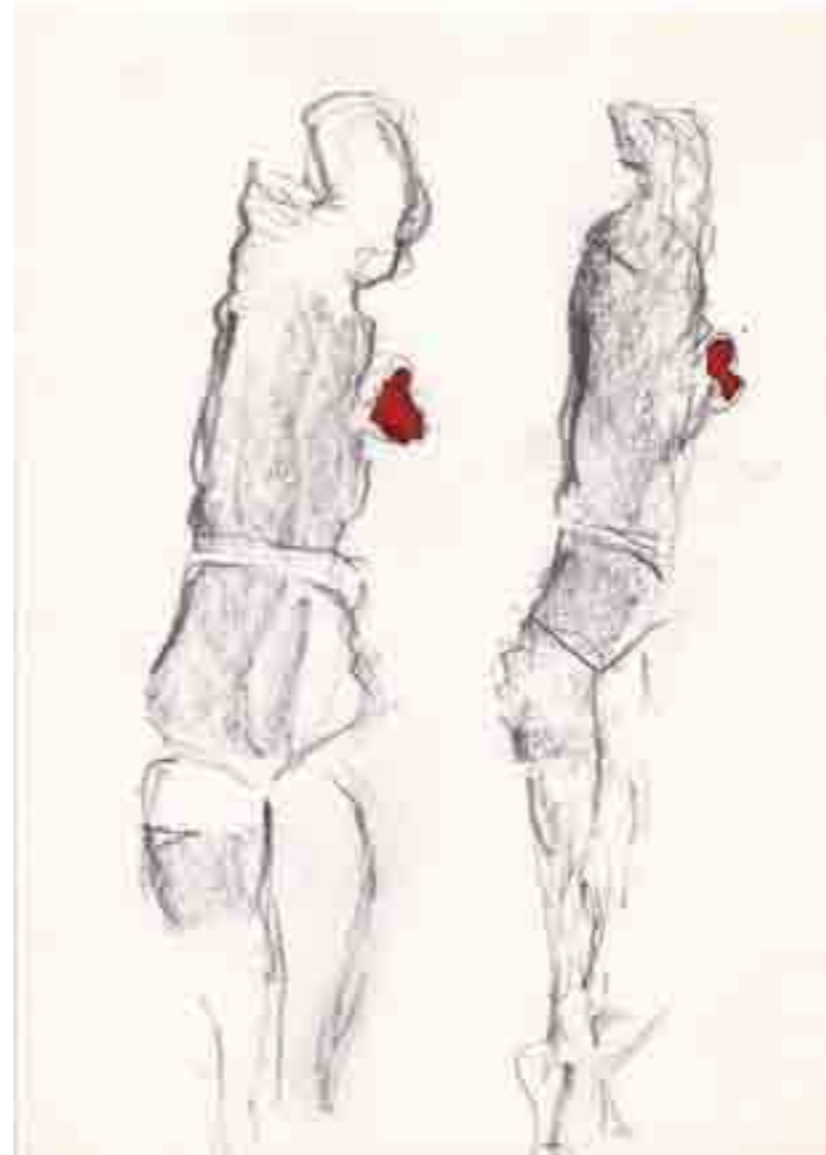

"mirror Inside"

'Mirror inside' – Vera Harmsen – 11.9.2011

Een realist die naar binnen kijkt – ziet bloed.

Expositie in de

'Witte Slagerij'

Bloedtekeningen

Nine eleven

kunst is niet te onderschatten

Het moest allemaal helemaal anders.
Dat vind ik al zolang ik zélf ben gaan nadenken.
Rechtvaardiger, minder hardvochtig en gewelddadig, eerlijker.
Ik kon de kunst daar moeilijk los van zien.
Alleen maar bezig zijn met werken in mijn atelier, afgesloten van de wereld, is voor mij niet genoeg. Ook de kunsthandel, de primaire gerichtheid op mensen die alles al hebben, bevalt mij al lang niet meer. Beeldende kunst is meestal een duur product dat voornamelijk bezocht en gekocht wordt door verwende mensen.

Ik ben langzamerhand terug gekomen van de grote maatschappelijke revolutionaire veranderingen, die, jammer genoeg, meestal weinig goeds hebben gebracht.

Maar met kleine stapjes is toch heel wat te bereiken. Ook via de kunst.
Niet als geïsoleerd kunstenaar in het atelier, maar samen met de anderen.

Door het ontwikkelen van creatieve vermogens kunnen we buiten onze eigen kaders te stappen, komt er overzicht, wordt het mogelijk om zinnig aan het werk te gaan met al die strakomlijnde kaders, die taal-, en reken-hokjes, die we op school hebben geleerd. Af en toe de geest flink laten waaien.
Kunst is belangrijk voor zelfexpressie en zelfwaardering.
Kunst met anderen is werken aan verbinding en stigmatisering voorkomen.

Kunst kan laten zien dat de wereld mooi kan zijn zijn.

Maar kunst kan ons ook laten nadenken over onszelf, over onze buurt en de wereld waar we in wonen.
En hoe we daar richting aan kunnen geven en het een beetje beter kunnen maken.

willem van hest – het manifest

manifest theo

eigenlijk is het toepasbaar op elk werk wat ik maakt

heeft een paar regels

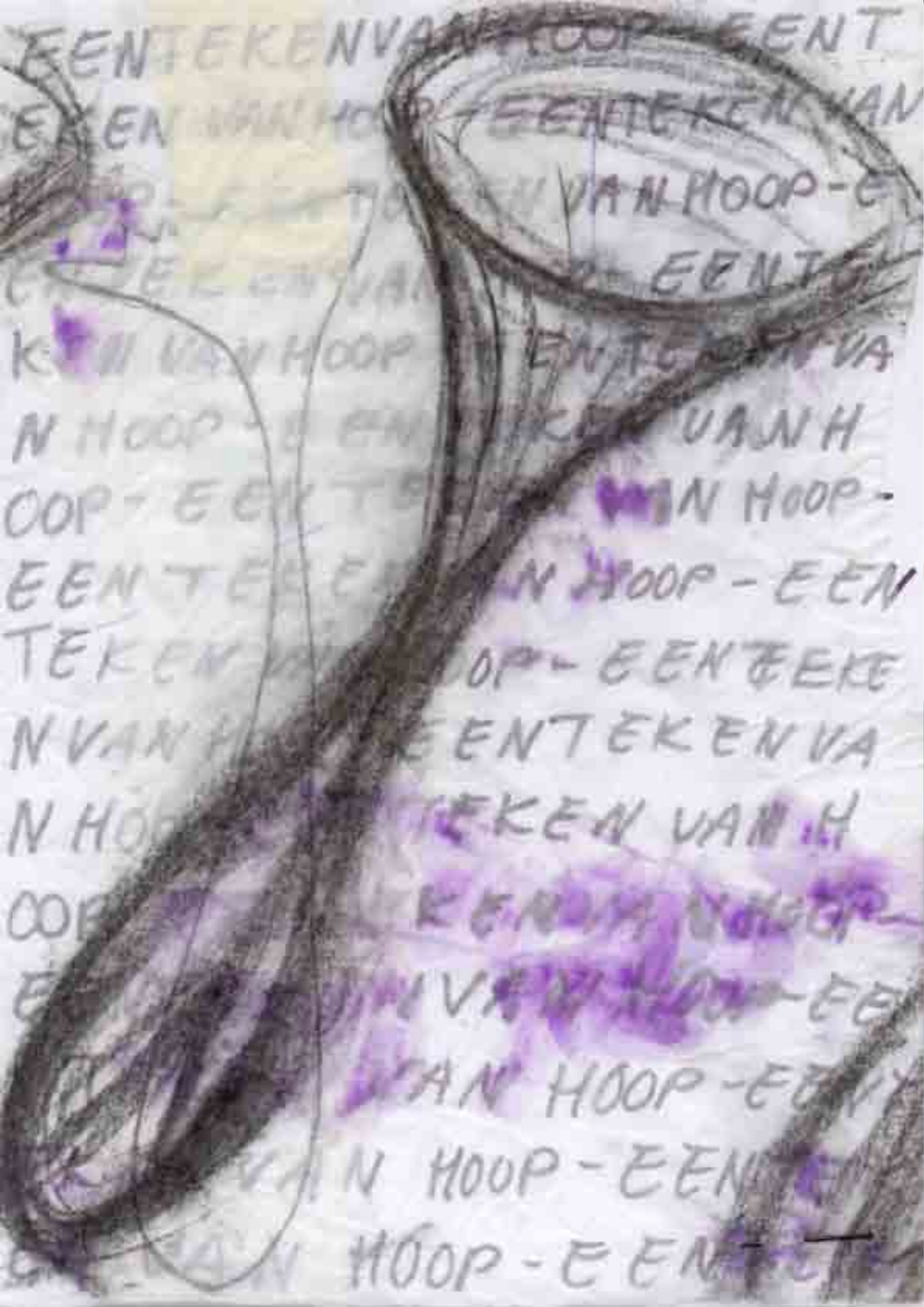
- 1.geen kwaliteit is ook kwaliteit
- 2.afwijkende norm is nieuw begin
- 3.probeer verschillende lagen in te brengen
- 4.refisentie naar rilke.. werk.model.kunstwerk
- 5.niet focusen.ook buiten gezichtveld waarnemen
- 6.probeer niet het doel na te jaagen
- 7.geen keuzes maken ,a hooguit delen of uitstellen
- 8.niet ten kosten van iemand anders.of dieren
- 9.in samenwerking niet domineren.of manteren
- 10.bewust wat er is .en niet wat er niet is .
- 10.a er zijn geen mislukingen alleen kadotjes

Coen Janssen - manifest

Manifest door Coen Janssen

1. Een idee ontstaat of ontwikkelt pas als ik iets creer.
2. Verbeeld en volg wat je verbeeldt.
3. Ruimten die niet te definiëren zijn, die zijn interessant.
4. Gebruik waar je tekent en faalt in je voordeel.
5. Als de tekening iets betekent maar je niet kunt bepalen wat het precies betekent dan zit je goed.
6. Je moet je concentreren tijdens het componeren.
7. Durf. Wees niet te braaf.
8. Een goed kunstwerk wringt. Het is vanzelfsprekend en tegelijkertijd idioot.
9. Kunst mag leuk zijn
10. Een kunstwerk is een ingewikkeld weefsel.

DEEPAK CHOPRA

Toen ik

op het dak van het Chopra Center een luchtstond te schouwen. Het ik op een hoog gebouw, er was niemand in mijn onmiddellijke omgeving, dus dat was heel vreemd. Toen viel mij nog op een man die een paar gebouwen verder een sigaret rookte. Dit was een krachtig bewijs dat we letterlijk elkaars adem delen - de sigarettenrook diende slechts als merkstof. Ik kreeg zuurstof, koolstof, stikstof, en waterstofdeeltjes. Het lichaam van deze vriende. Hij deelde zijn lichaam met mij en met alle andere mensen op deze aarde.

Als werkelijk tot je doordringt hoe nauw iedereen met iedereen verbonden is, dan is het niet meer een meenschappelijk bezit is, ook op zijn plaats. Het leven is een ecosysteem waar we allemaal gebruik van maken. Niet alleen met mijn hart en mijn adem wissel ik uit, maar ook met alle mensen. Mijn gedachten reizen door de wereld die ik heb gecreëerd.

elke actie geeft reactie

elke reactie geeft actie

elke actie is een reactie

elke reactie is een actie

elke actie vraagt om reactie

elke reactie vraagt om actie

Tekens van Hoop

**Manifest voor
Solo-aanslagen
en staatsgrepen**

Wilders' gedachtegoed was een inspiratie
Breivik

Mijn visie op een vreedzamer samenleving, en mijn bijdrage als kunstenaar om dat te bewerkstelligen.

--ik ben me terdege bewust van de kleine druppel op de gloeiende plaat, maar je moet ergens beginnen! En hoop op mijn manier een bijdrage te leveren aan een vreedzamer samenleving.

Vanuit een positieve benadering kun je mensen enthousiasmeren, en is vastgesteld dat een compliment meer goed doet dan een negatieve reactie.

Onlangs heb ik de opleiding tot vib-er (video-interactie-begeleider) gevolgd.

In het kort, een filmfragment vastleggen waar kind en pedagogisch medewerker (kinderdagverblijf) staan waar initiatieven van het kind en interactie tussen beiden zichtbaar is en dit bespreken met de pedagogisch medewerker.

Rotterdam, 2011

Een bewustwordingsproces voor de pm-er om de positieve momenten te herkennen en uit te bouwen, en zo een nog veiliger leefomgeving voor het kind creëren, zodat het zich op zijn manier verder kan ontwikkelen.

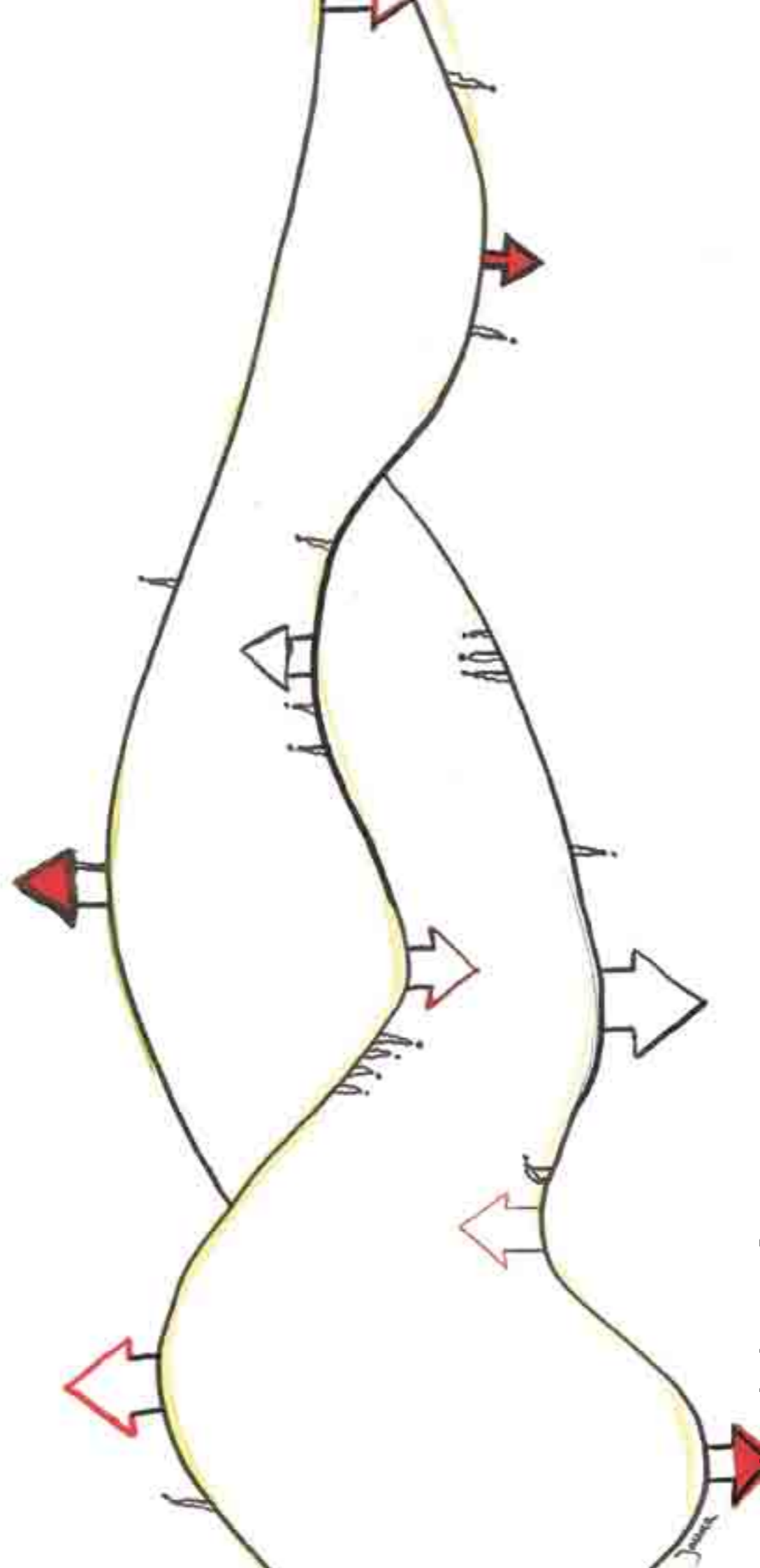
mariankastelein@telfort.nl

Een POSITIEF vertrekpunt: onderzoeken of er leerpunten uitgehaald kunnen worden, en door er SAMEN naar te KUKEN, en door er over te PRATEN er achterkomen waarom er zo gehandeld wordt, en hoe het nog BETER kan worden, een ONTWIKKELING in gang zetten.

0629285470

(Daar naast zullen er altijd negatieve momenten zijn, door deze kort en duidelijk te houden en aan te geven wat gewenst is, kun je dit negativisme zo veel mogelijk beperken.)

Voor mij als kunstenaar heeft dit geresulteerd in TEKENS VAN HOOP.

1 Prik!

Prikkel en stimuleer nieuwsgierigheid.
Van anderen en jezelf

2

Perfectioneer imperfectie
Zie de schoonheid in van schetsen.
Maak wel bewuste keuzes

3 Wonderlijk

Sta open voor toevalligheden, vreemdheden en afwijkingen.
Speel en ontdek tijdens het maken en bekijken van creaties

4

Verlicht en verlucht

Houd je kunststuk: vriendelijk, positief, grappig, licht, fris en luchtig.
Als tegenhanger voor lastige levens

't Is menens

Wees serieus en diepzinnig.
Neem verantwoordelijkheid voor je acties

5

6

Landschap, reizen en gelaagdheid

Kies/ontdek een rode draad in je werk
En combineer, verdiep, speel ermee

7

Essentieel!

Maak de kunst van het weglaten, je eigen.
Wat wil je eigenlijk zeggen of laten zien?

Janna Kool

When I was ten years old I travelled with my mum to Italy my father bought me a camera and color film I started taking pictures.
'Snapshots of my family'

During the project 'Three Generations' that started early 2008 I photographed with large format camera's, Hasselblad, Mamiya everything together, the 'snapshots' were still part of it. All the photographs contained a mixture of these different qualities of equipment.

In a way it reflected the daily life I was capturing, sometimes quiet other times an overload of saturated colors. Every moment I spent with my family members diffused slowly. I wanted to stop time. Photograph to be with them during that moment in time for longer than was actually possible. To flow with that moment and drift away in thoughts, instead of letting it go compulsory during the rush of daily life.

I went to India with my father to see the country he loves so much. He met old friends, some of them he did not see for thirty years. In Siliguri we met a friend that created Gompa Land together with his father who was a well known Boedistic Lama.

My dad was learning a lot from this Lama in his twenties during the period he lived in India. He discovered that there were people that made use of his translations of Boedistic Sanskrit manuscripts.

It was unbelievable to him that with the use of his energy the realization of this monastery had been made possible. He got more motivated to refresh his knowledge about the topics he studied many years ago.

We did not try to find a lot of family members but I insisted on going to the house where my grandfather grew up in. The old family house has been donated to the sisters of charity who are using it to take care of homeless children.

When we got there I saw a big ugly tower block, the old house had been broken down, it did not provide enough space for the children.

During our trip I understood that we swapped rolls. This time it was not me who asked my father 'Is it not time to comb your hair?'

He asked me to comb my hair. He remarked that only homeless children in India had a hair style as I had. In Europe we would call this an 'out of bed look....'

Sarojini Lewis

Fotoserie 'Steffie' Untitled V, Copyright © Ka Yee Li, 2009

Wie mooi wil zijn, moet pijn lijden

Armen omhoog en omlaag,
Ik buig je knieën en je zit.

Haar voor haar kam ik je,
tot je haren statisch opgeladen zijn.

Ik zal je nog mooier maken,
je hebt het verdiend,
We lachen beide en we hebben veel lol samen.

Spijker voor spijker timmer ik je,
met de hamer. Geen greintje van pijn.
Wat ik ook doe, JE blijft LACHEN.

Ik bereid je voor,
voor de wereld vol met grote hamers en spijkers,
Ze lijken onschuldig en behulpzaam,

bijna menselijk,

bijna menselijk monsterlijk,

maar pas op! dit is slechts een schijn.

Een schijn realiteit,

waar we met z'n allen schuilen.
IMMERS,

WIE MOOI

WIL zijn,

MOET

PIJN LIJDEN

Rotterdam, 24 augustus 2011

KA YEE LI

TIJD

HOE LAAT HET IS KAN NIEMAND ZEGGEN.
NIETS IS ZO ONGRIJPBAAR ALS DE TIJD.
MAAR BLIJF ZOLANG JE KUNT MIJN VRIEND.
WANT TIJDLOOS IS GENEGENHEID.

MARIANNE DE BRUINE

Ik wou dat ik je kon
Laten luisteren
Naar de kleuren

Ik wou dat ik je kon
Laten proeven
Van de geluiden

Ik wou dat ik je kon
Laten ruiken
Aan de vormen

Dan gaf ik afbraak
Het geluid van liefde

Dan gaf ik wanhoop
De geur van vrede

Dan gaf ik onmacht
Het gevoel van hoop

En liet ik je de herinnering
Aan mijn stad proeven
Zoals je nooit eerder
Schoonheid
Hebt ervaren

x Marjolijn

MANIFEST

Het gaat over kunst

hoe moet ik het uitdragen?
wordt het persoonlijk of meer algemeen?
braaf of subversief?
Ik heb het allemaal in me.

moet ik niet iets over die bezuinigingen zeggen?
En over het nut van kunst?

propjes halve manifesten verzamelen zich
rondom mij.

hoopvol
besef ik mij ineens dat de creerende mens
een zoektocht op zich heeft genomen en
daarbinnen besluiten moet nemen.

S. Overheul, 22 augustus 2011.

POPULISME = SIMPLISME

**sta op tegen het
zwart/wit denken.**

ontwerp: david paans

UIT DE SERIE LEVEN OP AARDE

Tijdens de vele schildersessies ontstaan er, onbewust, beelden die veelal organische vormen hebben

Meestal is het een dier – vogel of vis, deze lijken in elkaar over te gaan Tijdens het schilderen werk ik de beelden uit tot mooie, lieve, kwade, vreemde wezens: bestaan ze of niet?

De werkelijkheid is verontrustender: het leven op aarde wordt door de mens ingrijpend aangetast en gemanipuleerd.
Kunnen wij daarmee leven?

Elly Ramirez-Pruijn
Rotterdam 21 augustus 2011

KUNST SPREEKT ALLE TALEN

EN VERBEELDT VELE VERHALEN

Revenge of the Blue Mitsubishi

Drugs verheven tot kunst?

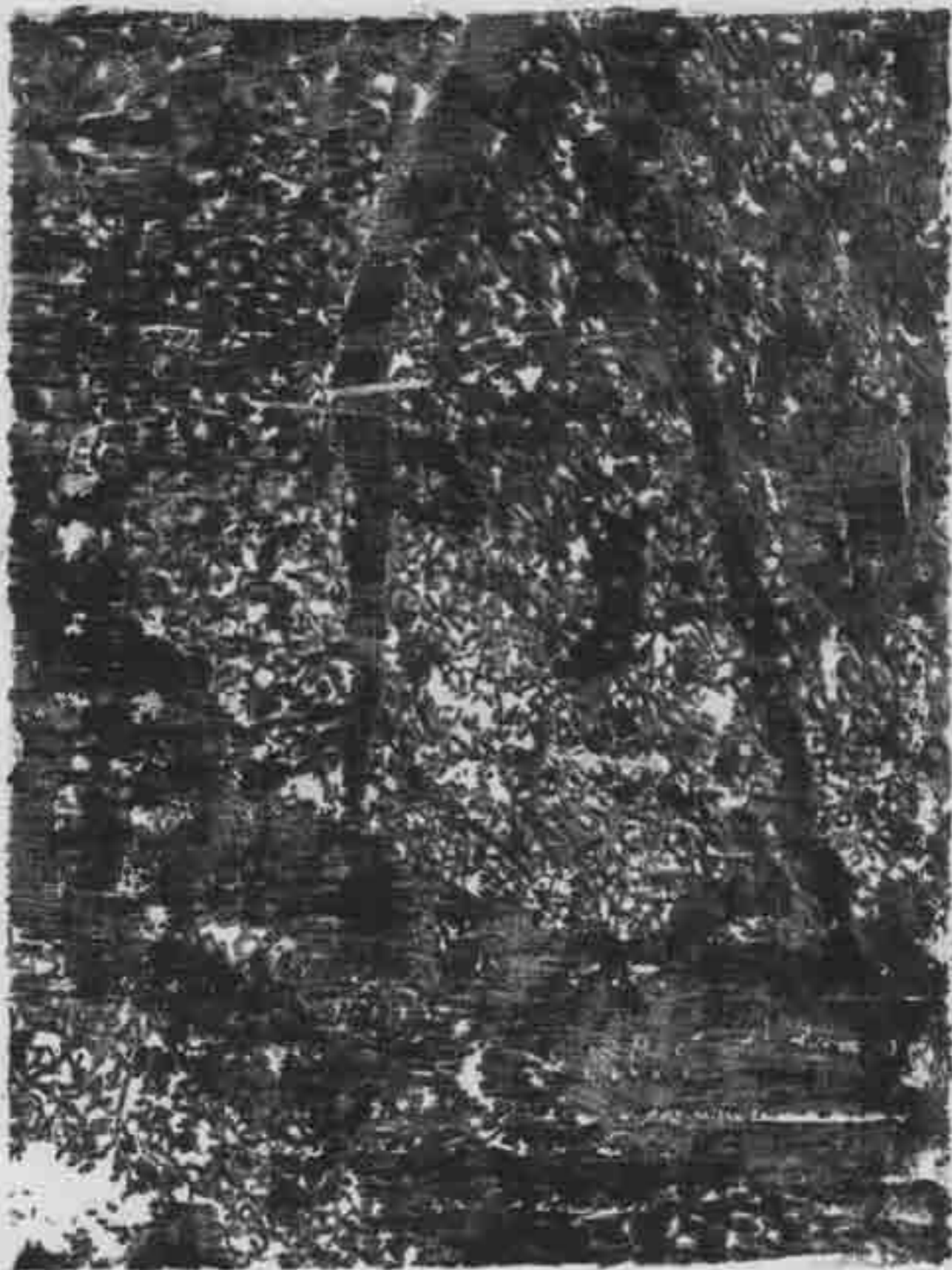
De invloed van een overvloed aan onder invloed op uitingskracht is niet gering. De kwantiteit loopt op even hard als de kwaliteit van het gros ervan achteruit holt. Inspiratie wek je er mee op maar uiteindelijk breekt het je op en wat er van over is af. De sporen die het nalaat zijn vruchtbaarder dan de geboorte van het moment. Sommige zogenoemde kunstenaars kunnen niet zonder, anderen zijn zonder juist natuurlijker en je kan jezelf ook afvragen; hoe deden ze dat vroeger? Stel jezelf de vraag wat doet het met je werk en is het dan wel echt van jou?

Coen van der Spek www.rijminstructeur.nl

Revenge of the Blue **Mitsubishi** is geheel elektronisch tot stand gekomen onder een scanner.

Mijn manifest :

KS 011

INTO THE WOODS

Be quiet

Alles gaat goed, we hebben genoeg te eten en een goede gezondheidszorg, infrastructuur, opleidingsniveau, veel vrije tijd en vrijheid van bewegen, in het Westen. Ook daarbuiten. In ieder geval is basale kennis over hygiëne, irrigatie van land, het belang van opleiden en safe sex wereldwijd verspreid en wordt democratie als ideale bestuursvorm in hoge mate onderschreven. Maar.

Onder deze laag van welvaren is iets anders gaande. Zie Fukushima, zie de kredietcrisis veroorzaakt door financiële producten en een op hol geslagen computersysteem (quants), zie de nanotechnologie die je niet kunt zien laat staan begrijpen en waarover niemand een heldere gedachte heeft, over de gevolgen daarvan, zie de dagelijkse apparatuur die het na twee hooguit drie jaar begeeft en niet meer kan worden gerepareerd, want bedoeld om weg te gooien, zie het klonen en de biotechnologie en de technologie die vrouwen van 63 kinderen laat baren, de techniek die embryo's invriest tot grote voorraden resteren waar niemand raad mee weet en olievoorraden die echt opraken terwijl daadwerkelijk goede alternatieven nog steeds niet door de wetenschap zijn ontwikkeld.

En dan heb ik het nog niet over de gekmakende drukte van alledag. Met de overload aan informatie die ons bereikt. De keuzes die we iedere dag moeten maken uit alle beschikbare mogelijkheden. Boekenkasten die vol staan met ongelezen boeken. Vrienden die we niet in levende lijve zien maar spreken op facebook, LinkedIn of per sms. Niemand lijkt geïnteresseerd in diepgaande relaties, kennis of geduld, of heeft tijd daar voor.

Fenomenen die naar mijn mening samenhangen.

De technologie haalt de mens in. Dat is een niet te keren feit. Het brengt ons veel maar ook bijzonder veel van wat niet bij ons past. Bij de mens. Wezenlijk. Laten we proberen vast te houden aan onszelf aan de mens en aan onszelf aan elkaar aan de mens aan elkaar wij aan de bomen aan het bos aan de zon en de regen aan de zee aan de lucht aan de wind aan het zand aan de stromende modder aan het vallende steen aan het hooi het stro het dak en het huis aan de akker en het land aan de klotsende rivier de hitte op je huid de drieselregen in mijn ogen en de ochtenddauw – en aan u en aan mij aan ons wij aan elkaar aan 't water en d' hemel de ruikende aarde het zachte gras de beek de sterren het ochtendlicht en de kliffen - de avondschemer doe maar allemaal helemaal – niets – of iets

wees rustig
wees stil
- be quiet.

Karin Stroo - Rotterdam augustus 2011

www.karinstroo.nl / karinstroo@hetnet.nl / 0031 6 21810137

There is more beauty than you can imagine
Founders of ArtShieldDome: Mariska Stuijt aka Riskadome & Henri van Zanten aka Stigmadome

M A N I F E S T .

Kunst vleit, Kunst bijt, Kunst laait, Kunst zaait,
Kunst mist, Kunst wist, Kunst hecht, Kunst vecht,
Kunst schift, Kunst lift, Kunst werkt, Kunst perkt,
Kunst remt, Kunst temt, Kunst laakt, Kunst raakt,
Kunst mint, Kunst zint, Kunst zoekt, Kunst boekt,
Kunst kust, Kunst sust, Kunst heult, Kunst smeult,
Kunst wikt, Kunst wrikt, Kunst deint, Kunst schrijnt,
Kunst siert, Kunst giert, Kunst schuurt, Kunst vuurt,
Kunst pakt, Kunst hakt, Kunst dicht, Kunst zwicht,
Kunst ramt, kunst damt, Kunst waait, Kunst maait,
Kunst lokt, Kunst stokt, Kunst paart, Kunst baart,
Kunst sart, Kunst tart, Kunst vindt, Kunst bindt,
Kunst werft. Kunst erft, Kunst preekt, Kunst breekt,
Kunst strikt, Kunst likt, Kunst moet, Kunst voedt,
Kunst ziet, Kunst vliedt, Kunst loont, Kunst hoont,
Kunst duidt, Kunst muilt, Kunst streelt, Kunst heelt,
Kunst geeft, Kunst leeft.

Els van Teeffelen, augustus 2011.

"Cigars, whiskey, no sports!" (Winston Churchill)

Als een man het zo nodig vindt om in Veteranen 6 een balletje te trappen om even verlost te zijn van zijn klagerige vrouw en zijn terroristen van kinderen, dan kan hij rekenen op ons mededogen. Als iemand de stress van zijn nare baan wil verzachten door eenmaal per week de plaatselijke amateurvoetbalclub te bezoeken, alla. Maar mensen die welbewust naar een groot voetbalstadion gaan om hun club te zien winnen roepen bij ons een volledig onbegrip op. Voetbalstadions zijn voornamelijk gevuld met falderappes. Alles is daar fout: de op het veld opererende adolescenten die elkaar om zeep willen helpen, de in de dug-out zittende coaches wier hoofden geheel met wartaal en waanideeën gevuld zijn, dit alles aangemoedigd door uitzinnig plebs, waarvan de voorvaderen al juichten toen de christenen door de leeuwen werden afgeslacht. Als voetbal niet meer zou behoren tot de categorie sport, zou dat de gevoelswaarde van het begrip sport aanzienlijk verbeteren. Tenminste in Nederland. In andere landen worden cricketcoaches vermoord en in Canada schijnt ijshockey tot onverkwikkelijke taferele te leiden. Hoe populairder, hoe abjecter. Derhalve: stop subsidies aan beroepsvoetbal. Het uitgespaarde geld kan naar de kunstsector.

Very (con) temporary art will definitely fade quickly.

Ik bedoel hiermee te zeggen, dat goede kunst – kunst die zijn tijd overleeft, die nog in de herinnering blijft plakken - berust op drie pijlers.

Dit is niet iets nieuws, zo is het al sinds meer dan een eeuw. Eigenlijk vanaf het moment, dat kunst niet meer zo nodig een afspiegeling van de werkelijkheid hoefde te zijn. De fotografie heeft deze uitingvorm kunnen overnemen.

De steunpilaren van de beeldende kunst zijn De Techniek (het lichamelijke deel – de ogen, de handen, maar ook de kennis en ervaring) Het Idee (het geestelijke deel, de fascinatie, de emotie of de humor) en Het Materiaal (het aardse wat kan worden gebruikt als middel maar ook als doel).

Immers, drie tubes verf met een kwast op een doek, vormen nog steeds geen schilderij.

De eeuwenlange noodzaak van het werken met je handen, mag door sommigen als ouderwets worden beschouwd en worden verworpen, het blijven toch de gereedschappen waarmee (samen met je brein) een beeld wordt geschapen. En bedenk dat één goed idee nog geen kunst is, maar dat dit goede idee navolging zal moeten krijgen. Als er uiteindelijk een oeuvre is ontstaan, dan pas kunnen we de kunst waarnemen.

Kunst wordt wel geacht een afspiegeling te zijn van de tijd waarin je leeft. Dit is de tijd van vluchtige ervaringen; wat vandaag in is, wordt morgen als afgedaan beschouwd. Dus zou je ook van hedendaagse kunst kunnen verwachten, dat ze snel wordt gemaakt en ook weer snel mag worden vergeten. Ook het eindeloos reproduceren van eerder uitgebrachte ideeën, schijnt een modern verschijnsel te zijn. Of zou dit slechts een slimme marketingtruc zijn, verzonnen door de tussenhandelaren, die op deze wijze een manier zien om snel geld te verdienen. Want aan mode wordt verdiend en hoe vaker de mode veranderd, hoe meer er te verdienen valt. Wie bepaalt wat voor kunst er gezien mag worden en waar?

Gelukkig weten wij ook, diep in ons hart, dat goede kunst de tijd nodig heeft om tot stand te komen, ideeën moeten zich langzaam aan ons openbaren en onze handen moeten zich de tijd gunnen, om het geheel in goede banen te brengen. Pas dan ontstaat er iets dat zich heeft kunnen wortelen in het fenomeen tijd en zal het na deze tijd ook tijdloos blijken te zijn.

Rotterdam, 23 augustus 2011

Karin de Visser

MANIFEST

ik doe het mijn wegh , franky
maar evengoed bedankt
voor de tip.

alexander wechgelaar 1936 te djokjakarta

rotterdam 2011

Pleinvrees

Een verloren sjaal ergens
op het stadhuisplein
verloren, vergeten, verdwaald
door de man of vrouw
die vooruitgang zag.

Het laatste beetje hoop
van Rotterdam rustte
tussen de oren van deze
persoon, de gedachte dat
er nog mooie dagen komen.

Enkele maanden terug stond
er in de krant een foto
van een verlaten sjaal op een
plein de zon van het midden oosten
besmeurd, gescheurd, gemist.

Na het zien van deze tragische
daad van ulthiem verzet groeide
er in mij dezelfde hang naar iets
dat groter was dan mijn wereld
honger naar verandering.

De eerste stappen naar revolutie
zijn begonnen met liefde voor
een ander, willen dat zij het beter
hebben dan het nu is,
want mensen groeien in vrijheid.

Manifest van een dromer

Elk manifest begint als tegenbeweging of als oproep tot actie. Maar wat als er niks tegen te bewegen valt of elke actie die je onderneemt om iets te veranderen stuit op scepsis. In een tijd die meer dan ooit draait om eigen gewin en individualiteit.

Alle grote actievoerders vonden een tragisch einde omdat radicale ideeën oude wonden oprijten. Mensen zitten nu eenmaal niet te wachten op anderen die ze vertellen dat een luie stoel alleen goed is om creativiteit te verbergen. (En nee hoe je met de krant probeert de gevallen afstandsbediening op te rapen valt niet onder creativiteit.) De TV-stoel die zo is ingericht om jaren in kwijt te raken. Media zijn uitermate goed in het verspreiden van grootse ideeën om die gelijk weer keihard neer te sabelen. Onder constante druk van de buitenwereld gelooft men de televisie die het hardst staat. De politicus met de grootste beledigingen wordt gevolgd door een groeiende meute die vanaf de bank roept dat het anders moet.

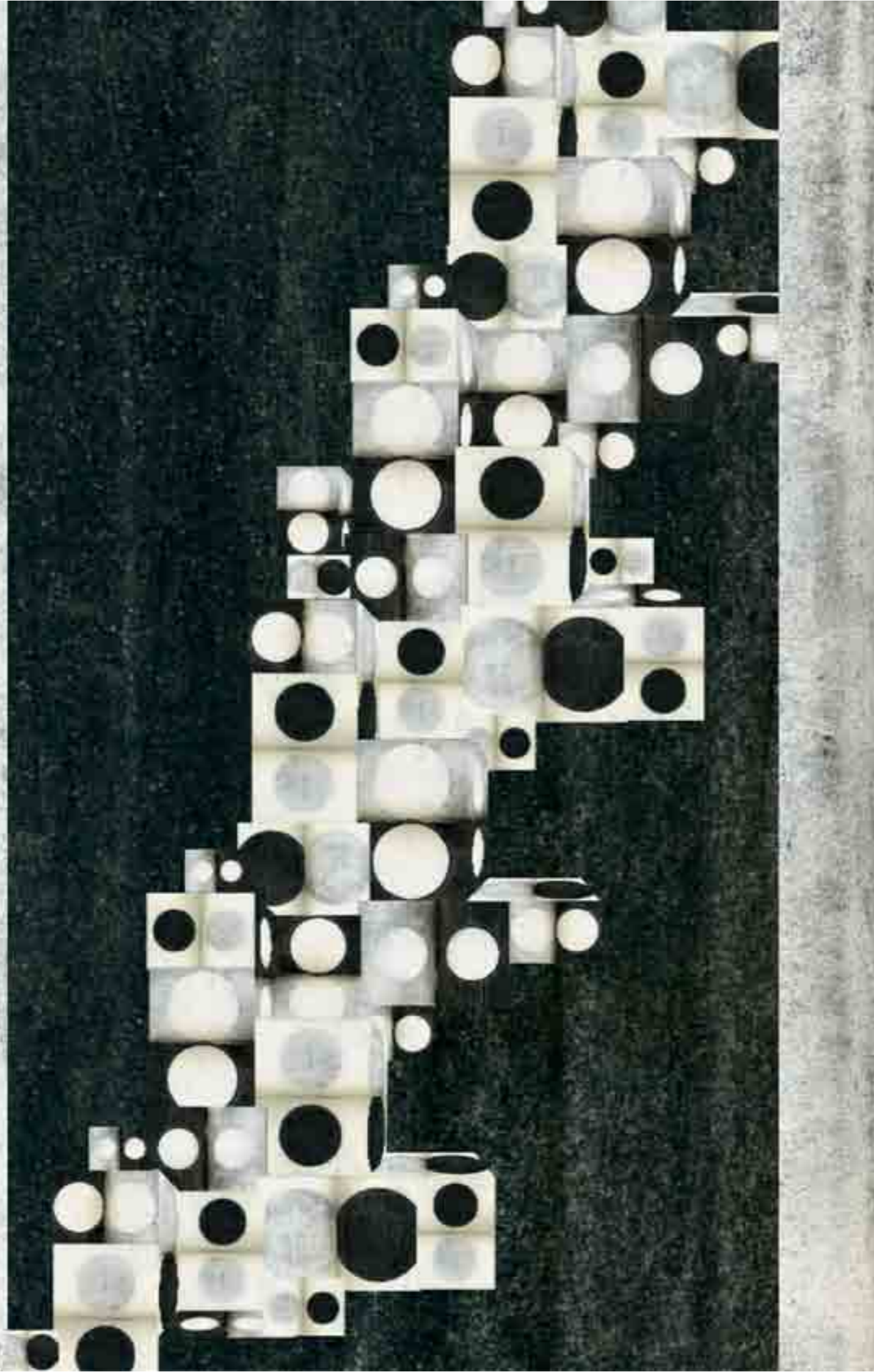
Ik geloof echter nog steeds in een omgeving die perspectief biedt voor mensen die proberen om de wereld vorm te geven. Niet alleen naar de weg die het meeste succes biedt of het mooiste wordt voorgeschoteld. Wij moeten de waarheid achterhalen door te leven, er op uit te gaan, vallen om op te staan en nog harder te vallen. Gaten in het lichaam om te zien wat je hebt achtergelaten. Dromen bestaan nog, zeker voor een generatie die opgroeit met de Arabische revoluties op het netvlies en terroristische aanslagen in de onderbuik. Acties van wanhoop en een laatste roep om verandering. Alleen ontbreekt het in het westen aan urgentie.

Pak een steen vol goede bedoelingen en gooi deze in de gracht, rivier of zee om te zien waar de deining stopt, alleen zo kun je zien waar je eigen acties eindigen of beginnen. Stap eens in de verkeerde tram, trein of bus om te zien wat je nooit eerder zag. Koop eens de producten die je dacht nooit lekker te vinden en proef wat je niet dacht te verdragen. Spreek eens met de persoon die tegenover je zit, of naast je of de collega die je niet zo goed kent. Kleur de wereld met het idee dat vrienden slechts twee woorden verwijderd zijn.

Laat je leven vol zijn met verwondering, sta eens stil bij het moment dat je normaal vergeet. Probeer in je volle aandacht datgene te doen waar je stil aan voorbij gaat. Kijk eens naar het eten dat in je mond verdwijnt en stel vragen bij alles. Elk verzoek, vraag of gebod kan bevraagd worden om beter bewust te zijn van je eigen actie. Een vol leven begint bij het begrijpen en beleven van elke beweging, hoe klein deze ook mag zijn. Adem in elke nieuwe ruimte twee keer diep in om te proeven. Kleine stappen naar een grote begrip. Wacht voor een kassa of trein met dezelfde aandacht als het lezen van een boek. Door te kijken naar de omgeving leer je vaak meer dan de beschouwing te lezen.

Elk moment dat je beleeft is uniek dus houd ervan. Ook al zijn het dingen die je dagelijks doet en bijzonder gewoon zijn, leg de nadruk op bijzonder. Want als je de roep om vernieuwing niet meer hoort en het woord revolutie geen betekenis meer voor je heeft besef dan dat ergens ter wereld mensen willen dat het anders was. Nu is hier dus stap erin en zorg voor een kleine revolutie in alles dat je doet door te schreeuwen op de fiets en luid mee te zingen met dat vervelende lied op de radio. Revoluties zijn in hart en geest.

G.

'Een tastbaar element geeft een video iets extra's. Het werken met bijvoorbeeld teken- en schilderkunst maakt een video speelser. Het combineren met andere disciplines maakt een video meer dan alleen een video. Het behoort dan niet meer alleen tot videokunst, maar kan daardoor ook bij andere disciplines worden geplaatst. Met deze combinatie hoeft men bij tekenen bewegingen niet meer proberen 'vast' te leggen, maar men zou het werk gewoon kunnen laten bewegen waardoor de tekening in verandering blijft. De combinatie van handwerk en video, zoals een getekende animatie heeft vaak iets speels en persoonlijks. Men kan daaraan zien dat een 'mensenhand' bezig is geweest. De combinatie tastbaar en digitaal is voor mij een prettige manier om te werken.

Zo zijn mijn animaties, die ik voor mezelf vaak 'multibooks' noem, een voorbeeld van het tastbare qua tekeningen, het weergeven van structuren van materialen, gecombineerd met het digitale en film. Door het maken van houtskool tekeningen kwam ik op het idee om animaties te maken met houtskool. Houtskool gebruik ik bij mijn tekeningen eigenlijk als vulmateriaal, ik maak mijn vel zwart en met mijn gum ga ik tekenen.

Wat ik bij mijn tekeningen altijd belangrijk vind, is dat het uit veel details, beweging en structuur bestaat. Houtskool bijvoorbeeld geeft een structuur die naar mijn mening niet te realiseren valt met een computer. Het idee om voor een animatie eerst met de hand iets te maken, is voor mij een mooier idee omdat de animatie niet alleen uit data bestaat, maar dat een onderdeel ook werkelijk in mijn werk bijvoorbeeld als een boek gebundeld bestaat. Mijn getekende boek, wat uiteindelijk een animatie wordt, is meer een cel, een onderdeel voor een geheel. De display wordt mijn canvas waar ik mijn boeken in verschillende composities kan plaatsen. Ik wil alleen nadruk leggen op de bewegingen, compositie en structuur van het materiaal zelf. Ik beschouw deze animaties meer als levende, bewegende tekeningen.

Werken die combinaties van verschillende disciplines hebben maken mij nieuwsgierig. Zo wil ik bijvoorbeeld weten wat er gebruikt is en hoe het is gemaakt. De combinatie van meerdere disciplines maakt het geheel spannender. Het werk kan dan niet meer naar een bepaalde discipline worden geplaatst, maar kan verbonden worden met meerdere. Ieder persoon heeft zijn of haar eigen smaak en voorkeur bij kunst. Door meerdere disciplines bij werken te gebruiken trekt men een groter, maar ook een gevarieerder publiek. Door de variatie krijgt men meer verschillende reacties waardoor men het werk vanuit meerdere perspectieven kan bekijken. Dit zou dan weer tot nieuwe inspiraties kunnen leiden. Het combineren van disciplines heeft naar mijn mening de meeste toekomst vergeleken met alleen vast te houden aan een discipline. Bij kunst moet men oud en nieuw combineren om zo eventueel nieuwe, intrigerende en tijdloze beelden te kunnen maken.'

Karin Rianne Westendorp

Colofon

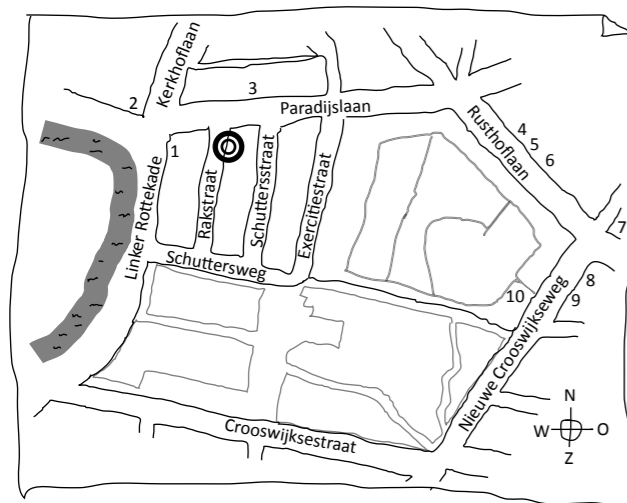
Organisatie en initiatief
Vera Harmsen, Janna Kool en Theo Huijgens

Drukwerk
De Hoop Grafisch Centrum

Deelnemers

Michel van Adrichem en Claudia Borges met Occupying Space
Annemarie Stuivenberg met Amber Experience
Hüma Birgül
Ron Blom
Joop van den Bos
Constance van Duinen
Kim Engelen
Fred Ernst
Jiro Ghianni met de Boezems
John Giskes
Ria Giskes
Vera Harmsen
Willem van Hest
Theo Huijgens
Coen Janssen
Barbara Jean
Marian Kastelein
Janna Kool
Sarojini Lewis
Ka Yee Li
Louis Looijschelder
Marjolijn Meilgaard
Sylvie Overheul, David Paans
Elly Ramirez
Agnes Roothaan
Coen van der Spek
René Stoute
Karin Stroo
Mariska Stuijt
Els van Teeffelen
Tukker & Everwijn Instituut
Karin de Visser
Alexander Wechgelaar
Gino van Weenen
Karin Rianne Westendorp

Bedankt!

- 🎯 De Witteslagerij
- 1 Asia Levensmiddelen
- 2 Eethuis en snackbar Elaziv
- 3 Brood- en Banketbakkerij Jan van Ballegoie
- 4 Bloemist Robrina
- 5 Islamitische Slagerij Ismet
- 6 Kleding reparatie Beste Naald
- 7 P. Bruinstroop Natuursteen
- 8 Timmerman Natuursteen
- 9 Dierenartsenpraktijk Crooswijk
- 10 Begraafplaats St. Laurentius
- Een aantal anonieme gulle gevers uit Crooswijk

